

Всьому свій час

Марія Познанська

- Всьому свій час! - почула я від мами.

...Була зима з глибокими снігами,
Та сонечко сніги ті розтопило,
Тепер поглянь: весна настала мила!

- Ось бачиш ти, - почула я від мами, -

Вгорі летять журавлики ключами,
Курликають у небі голубому,
Вертаються із чужини додому.

Не гає марно часу і пташина,
Вона гніздечко збудувати повинна,
Аби упору діточок зростити

І потім знов за море відлетіти.

- Всьому свій час! - почула я від мами,

І грядочку засіяла квітками:

Щоб виростили квіти мої вчасно,

Щоб розквітали весело і рясно!